

1er maig 2021

Jornada Internacional dels treballadors i treballadores

Amb motiu de la celebració del 1er de maig com a dia internacional de les treballadores i treballadors, els moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i les Balears (ACO, GOAC, JOC, MIJAC, Capellans Obrers i Religioses/os en barris obrers i populars) i les delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis de Catalunya, volem avançar en prendre consciència dels reptes que ens cal afrontar com a societat per tal de créixer en justícia i equitat.

És un repte urgent, donat que constatem

Que la classe treballadora, a casa nostra, ha vist agreujada la seva situació per la crisi sanitària, econòmica, laboral, social, d'equitat de gènere, ecològica i ètica, produint-se un increment de la desigualtat social en aquest darrer any. Aquesta es manifesta en:

- La precarització contínua de les condicions laborals dels treballadors i treballadores, amb una exigència de major flexibilitat i pèrdua de drets (atur, ERTOS, temporalitat, treball a temps parcial involuntari, falsos autònoms, reducció del sou, externalització de serveis, baixes pensions, bretxa salarial dona-home, desnormativització, incompliments normatius a les empreses...)
- A aquesta precarietat del treball i de les vides, cal sumar unes polítiques socials que no tenen cura de les necessitats bàsiques de les persones. Els drets com ara l'habitatge, la sanitat, l'educació i el treball es mouen per interessos econòmics, de manera que no han estat drets cuidats ni respectats i que els efectes de la pandèmia han mostrat les conseqüències d'aquest debilitament.
- A la nostra societat, el fet de ser dona, contínua significant discriminació i desigualtat a l'àmbit laboral, social i familiar. A diari es produeixen morts i agressions per violència sexista, així com a discursos als mitjans de comunicació que arriben a banalitzar aquesta violència i als moviments socials de denúncia d'aquesta.
- Per fer front als efectes de la pandèmia no s'han materialitzat les mesures d'ajuda cap a la societat (retards de les ajudes, obstacles en l'accés...), creant moltes dificultats de les persones i famílies per sortir-se'n. S'està afrontant la pandèmia només des d'una mirada econòmica, això ha portat a un desgavell de mesures que no han acabat de donar resposta a les necessitats generades.
- Finalment, constatem que davant aquest procés d'augment de les desigualtats es veu agreujat per una crisi democràtica (que ve d'abans de la pandèmia). Ens trobem amb una continuïtat criminalització i judicialització de persones i de moviments que plantegen un nou model social. Cal anar amb compte amb la reducció dels drets polítics per raó de la pandèmia (limitacions a les manifestacions de caràcter laboral, feminista, social i polític...) per no normalitzar-los!

Davant aquesta realitat, des de la nostra mirada obrera i cristiana a la llum de l'Evangelí, és fonamental que descobrim l'esperança d'allò que ja és presència de Déu entre nosaltres, per això:

Creiem que cal

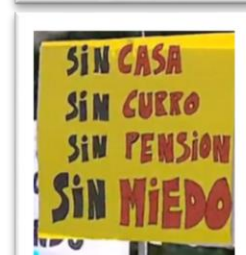
- Actuar amb responsabilitat i sentit comunitari. És el moment de què la responsabilitat individual i col·lectiva es faci efectiva, que ens plantejem com a prioritat l'acompanyament a les persones en situació de més vulnerabilitat i generem respostes personals i col·lectives que posin en el centre a la persona.
- Denunciar el que està fent el sistema dominat pels interessos econòmics dels grans monopolis i oligopolis, que aprofiten la crisi com una oportunitat econòmica i no com una oportunitat per a construir una societat més justa i equitativa (només cal veure què ha passat amb les farmacèutiques i el seu enriquiment amb les patents de les vacunes per a fer front a la pandèmia). Tal com vam expressar al comunicat final de la Jornada d'Estudi de la Pastoral Obrera de Catalunya d'aquest any 2021,

La política amb majúscules ha de reivindicar-se com a contribuïdora a aportar solucions i no a crear problemes, com sovint i malauradament passa. Però no podem prescindir d'ella, perquè la seva absència ens porta a viure sota la llei del més poderós. No hem de caure en el desànim i fer només descripcions d'allò que ens oprimeix. El papa Francesc ens anima a l'acció: "... el futur de la humanitat es troba en gran mesura en les vostres mans, en la vostra capacitat d'organitzar-vos i de promoure alternatives".

Així, per a posar-nos en acció, com a persones cristianes en el món obrer, cal que posem en marxa o ens hi sumem a totes aquelles iniciatives que cerquen assolir un món més just i equitatiu.

Actuem per

- La construcció d'un model social que ens permeti afrontar la crisi climàtica, generant una economia que tingui cura de la casa comuna de totes i tots.
- Un model que es basi en una resposta a la mercantilització dels serveis públics (sanitat, educació i habitatge). La pandèmia ens ha fet encara més evident la necessitat de què estiguin subjectes al bé comú.
- L'autoorganització de les treballadores i treballadors, a través dels sindicats i dels moviments socials, per avançar en la millora de les condicions de treball, les pensions, la Renda Garantida de Ciutadana, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes... i tantes i tantes reivindicacions de la classe treballadora, prioritzant els sectors més exclosos i empobrits.
- En definitiva, un compromís per ser presents com a cristians i cristianes a l'espai públic i polític, tot treballant amb tanta i tanta gent companya en les lluites per una societat més justa, equitativa i respectuosa amb el món i que posi a les persones al centre.

1º MAYO 2021

Jornada Internacional de los trabajadores y trabajadoras

Con motivo de la celebración del 1º de Mayo como Día Internacional de las trabajadoras y trabajadores, los movimientos y colectivos obreros cristianos de Cataluña y Baleares (ACO, GOAC, JOC, MIJAC, Curas Obreros y Religiosas/os en barrios obreros y populares) y las delegaciones de Pastoral Obrera de las diócesis de Cataluña, queremos avanzar en tomar conciencia de los retos que necesitamos afrontar como sociedad para crecer en justicia y equidad.

Es un reto urgente, dado que constatamos

Que la clase trabajadora, en nuestro país, ha visto agravada su situación por la crisis sanitaria, económica, laboral, social, de equidad de género, ecológica y ética, produciéndose un incremento de la desigualdad social en este último año. Esta se manifiesta en:

- La precarización continua de las condiciones laborales de los trabajadores y trabajadoras, con una exigencia de mayor flexibilidad y pérdida de derechos (paro, ERTE, temporalidad, trabajo a tiempo parcial involuntario, falsos autónomos, reducción del sueldo, externalización de servicios, bajas pensiones, brecha salariales mujer-hombre, desnormativización, incumplimientos normativos a las empresas ...)
- En esta precariedad del trabajo y de las vidas, hay que sumar unas políticas sociales que no tienen cuidado de las necesidades básicas de las personas. Los derechos como la vivienda, la sanidad, la educación y el trabajo se mueven por intereses económicos, por lo que no han sido derechos cuidados ni respetados y que los efectos de la pandemia han mostrado las consecuencias de este debilitamiento
- En nuestra sociedad, el hecho de ser mujer, continúa significando discriminación y desigualdad en el ámbito laboral, social y familiar. A diario se producen muertes y agresiones por violencia sexista, así como discursos en los medios de comunicación que llegan a banalizar esta violencia y los movimientos sociales de denuncia de esta.
- Para hacer frente a los efectos de la pandemia no se han materializado las medidas de ayuda hacia la sociedad (retrasos de las ayudas, obstáculos en el acceso ...), creando muchas dificultades de las personas y familias para salir adelante. Se está afrontando la pandemia sólo desde una mirada económica, esto ha llevado a un desbarajuste de medidas que no han acabado de dar respuesta a las necesidades generadas.
- Finalmente, constatamos que este proceso de aumento de las desigualdades se ve agravado por una crisis democrática (que viene de antes de la pandemia). Nos encontramos con una continua criminalización y judicialización de personas y de movimientos que plantean un nuevo modelo social. ¡Hay que tener cuidado con la reducción de los derechos políticos por razón de la pandemia (limitaciones a las manifestaciones de carácter laboral, feminista, social y político ...) para no normalizarlos!

Ante esta realidad, desde nuestra mirada obrera y cristiana a la luz del Evangelio, es fundamental que descubramos la esperanza de lo que ya es presencia de Dios entre nosotros, por eso:

Creemos que es necesario

- Actuar con responsabilidad y sentido comunitario. Es el momento de que la responsabilidad individual y colectiva se haga efectiva, que nos planteamos como prioridad el acompañamiento a las personas en situación de mayor vulnerabilidad y generemos respuestas personales y colectivas que pongan en el centro a la persona.
- Denunciar lo que está haciendo el sistema dominado por los intereses económicos de los grandes monopolios y oligopolios, que aprovechan la crisis como una oportunidad económica y no como una oportunidad para construir una sociedad más justa y equitativa (sólo hay que ver qué ha pasado con las farmacéuticas y su enriquecimiento con las patentes de las vacunas para hacer frente a la pandemia). Tal como expresamos al comunicado final de la Jornada de Estudio de la Pastoral Obrera de Cataluña de este año 2021,

La política con mayúsculas debe reivindicarse como contribuidora a aportar soluciones y no crear problemas, como a menudo y desgraciadamente pasa. Pero no podemos prescindir de ella, porque su ausencia nos lleva a vivir bajo la ley del más poderoso. No debemos caer en el desánimo y hacer sólo descripciones de lo que nos oprime. El papa Francisco nos anima a la acción: "... el futuro de la humanidad se encuentra en gran medida en sus manos, en su capacidad de organizarse y promover alternativas".

Así, para ponernos en acción, como personas cristianas en el mundo obrero, tenemos que ponemos en marcha o sumarnos a todas aquellas iniciativas que buscan alcanzar un mundo más justo y equitativo.

Actuamos por

- La construcción de un modelo social que nos permita afrontar la crisis climática, generando una economía que tenga cuidado de la casa común de todas y todos.
- Un modelo que se base en una respuesta a la mercantilización de los servicios públicos (sanidad, educación y vivienda). La pandemia nos ha hecho aún más evidente la necesidad de que estén sujetas al bien común.
- La autoorganización de las trabajadoras y trabajadores, a través de los sindicatos y los movimientos sociales, para avanzar en la mejora de las condiciones de trabajo, las pensiones, la Renta Garantía de Ciudadana, la igualdad de oportunidades entre mujeres y hombres ... y tantas y tantas reivindicaciones de la clase trabajadora, priorizando los sectores más excluidos y empobrecidos.
- En definitiva, un compromiso para estar presentes como cristianos y cristianas en el espacio público y político, trabajando con tanta y tanta gente compañera en las luchas por una sociedad más justa, equitativa y respetuosa con el mundo y que ponga a las personas en el centro.

